

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 38.

Vydána dne 23. května 1947.

Cena Kčs 4.20.

O B S A H:

(75. a 76.) 75. Londýnská dohoda o německých patentech. — 76. Vyhláška o úlevách z visové povinnosti ve styku s Francií.

75.

Londýnská dohoda
o německých patentech.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ!

DNE 27. ČERVENCE 1946

BYLO SJEDNÁNO V LONDÝNĚ

TOTO KONEČNÉ USNESENÍ

S DOHODOU:

(Příklad.)

**Konečné usnesení londýnské konference
za účasti zástupců určitých členských států I. A. R. A.
za účelem prozkoumání otázek spojených se zacházením s německými patenty.**

Konference svolaná na pozvání vlád republiky francouzské, Spojeného království a Spojených států amerických, konala schůze v Londýně od 15. do 27. července 1946.

Konference se zúčastnily tyto delegace:

	Delegáti:	Poradci:
Vláda australská	p. H. F. E. Whitlam p. L. B. Davies	
Vláda belgická	p. J. Hamels Baron de Lettenhove	
Vláda kanadská	Dr. E. H. Coleman	p. K. J. Burbridge p. P. H. Russell
Vláda československá	p. Celestin Šimr p. Frank Kafka	p. V. Sedláček p. B. Stuchlý p. J. Rieger p. F. Vohryzek p. J. Vojáček
Vláda dánská	p. Ehrenreich-Hansen pí Jansen Simonsen	sl. Julie Olsen
Vláda francouzské republiky	p. R. Monmayou p. E. Mathon	p. P. Dreyfus p. O. Pichot
Vláda lucemburská	p. A. De Muyser	
Vláda nizozemská	Dr. H. Gelissen p. J. Dvckmeester	p. J. Al Dr. J. M. Fehmers Dr. A. Koerts Dr. H. Jonker
Vláda norská	p. Bredo Stabell Dr. Harald Aarflot	p. Jacques Raeder p. Johan Helgeland
Vláda Spojeného království	Sir Harold Saunders p. B. G. Crewe	p. J. L. Blake
Vláda Spojených států amerických	p. Casper W. Ooms	p. Bennett Boskey p. Francis Brown p. John Green p. Howland H. Sargeant p. James Simsarian p. Robert Terrill
Vláda Jihoafrické Unie	p. G. D. Louw p. E. Swart nebo p. D. B. Sole	

Sir Harold Sanders (Spojené království) byl zvolen za presidenta konference a pp. H. W. Clarke a T. H. Mobbs za sekretáře.

Konference vypracovala dohodu, jejíž text je uveden v příloze k tomuto konečnému usnesení (Final Act) Tato dohoda byla podepsána jménem vlád republiky francouzské, Holandska, Spojeného království a Spojených států amerických. Všechny ostatní vlády zastoupené na konferenci mohou přistoupiti k dohodě podepsáním do 31. prosince 1946. Ostatní členské státy Spojených národů a neutrální státy rovněž se mohou státí smluvními stranami v této dohodě. Delegace Austrálie, Kanady, Československa a Jihoafrické Unie doporučí svým příslušným vládám, aby dohoda byla podepsána jejich jménem.

Na konferenci byly přijaty tyto resoluce:

Resoluce č. 1:

Aby bylo zajištěno splnění dohody navržené v příloze, všechny vlády, jejichž delegace podepsaly tento Final Act, se zavazují, že počínaje 1. srpnem 1946, až do jejich rozhodnutí o podepsání této dohody, ani neprodají, ani nepřevédu, ani nezatíží, ani neomezí svých práv při udělování licencí k patentům spadajícím pod uvedenou dohodu, ani nepodniknou jiných kroků, které by měly rušivý vliv na jejich schopnost splnit podmínky dohody

Vláda, která se rozhodne, že dohodu nepodpíše, okamžitě oznámí toto rozhodnutí vládě Spojeného království, která sdělí tuto informaci všem ostatním vládám zastoupeným na konferenci.

Australská delegace si přeje, aby byl zaznamenán její naprosto kladný postoj k resoluci, že však není s to vázati australskou vládou.

Resoluce č. 2.

Každá delegace doporučí své vládě, aby přikázala svým delegátům u IARA, aby podporovali návrhy

a) aby reparační podíly vlád přistoupivších k dohodě uvedené v příloze nebyly zatíženy ve smyslu Pařížské Reparační Dohody hodnotou něm. práv k patentům nebo podílu na nich, udělených takovou vládou a k nimž možno získat bezplatné licence podle čl. 1 a 2 dohody a

b) aby IARA uvážila, zda-li reparační podíl vlády přistoupivší k dohodě má býti zatížen nějakou částkou resp. jakou v případech, kdy licenční poplatky nebo jiné platby byly nebo budou přijaty takovou vládou za německá práva k těmto patentům nebo za podíly na nich.

Belgická, dánská, lucemburská a norská delegace si přály zaznamenat, že podle jejich mínění tato resoluce je tak úzce spjata s dohodou, že názor jejich vlád na tuto resoluci bude záviseti na otázce, zda-li tyto budou ochotny podepsat dohodu.

Konference rovněž rozhodla, aby byly zaznamenány tyto body:

1. S výhradou stanovisek delegací francouzské a Spojeného království dole uvedených, podle názoru všech delegací vyslaných na tuto konferenci nyní prováděný program směřující k získávání rozboru a veřejnému rozšiřování německé technologie a „know-how“ se osvědčil neobyčejně prospěšným a mělo by býti v něm pokračováno. K podnětu ostatních delegací, delegáti Francie a Spojených států budou naléhati na své vlády, aby tyto požádaly vojenské okupační úřady v Německu, aby co nejdříve podle vlastní úvahy a v mezích možnosti použily při provádění tohoto programu školeného technického personálu a výstroje (Physical equipment), které jim ostatní země zastoupené na konferenci jsou s to dodat.

2. Delegace Spojeného království, ačkoliv je názoru, že program nyní uskutečňovaný se osvědčil ve velké míře všeobecně prospěšným, prohlašuje, že vláda Spojeného království bude pokračovat v uveřejňování všech informací tohoto druhu získaných v Německu, že se však nemůže zúčastnit žádného doporučení v této věci, poněvadž neměla dostatek času, aby se poradila s okupačními úřady v Německu, což považovala vláda Spojeného království za nezbytné.

3. Francouzská delegace, ačkoliv se plně ztotožňuje se vším, co je uvedeno v odst. 1 shora, dodala, že by v této věci měly býti vzaty v úvahu otázky reciprocit. Na důkaz dole uvedení podepsali toto konečné usnesení (Final Act)

Vyhotoveno v Londýně 27. července 1946 v jazyce anglickém a francouzském, přičemž oba texty jsou autentické, v jednom exempláři, který zůstane uložen v archivu Spojeného království.

Vláda Spojeného království odevzdá všem vládám zastoupeným na konferenci ověřené episy tohoto konečného usnesení (Final Act)

Za Austrálii:

L. B. Davies.

Za Belgii:

Baron A. Kervyn de Lettenhove.

Za Kanadu:

E. H. Coleman.

K. J. Burbridge.

Za Československo:

Celestin Šimr.

Dr. Frank Kafka.

Za Dánsko:

N. J. Ehrenreich-Hansen.

Dagmar Simonsen.

Julie Olsen.

Za francouzskou republiku:

R. Mommayou.

E. Mathon.

P. Dreyfus.

Za Lucembursko:

A. J. Clasen.

Za Nizozemsko:

Dyckmeester.

Za Norsko:

Bredo Stabell.

Harald Aarflot.

Jac. Raeder.

Johan Helgeland.

Za Jihoafrickou Unii:

D. B. Sole.

Za Spojené království:

Harold L. Saunders.

B. G. Crewe.

J. L. Blake.

Za Spojené státy americké

Casper W. Ooms.

Robert P. Terrill.

Bennett Boskey.

Howland H. Sargeant.

John C. Green.

(Překlad.)

D o h o d a .

Vlády, které přistoupily k této dohodě, přejíce si uspořádati bývalé německé patenty nacházející se v jejich držení nebo kontrole, souhlasily s následujícím

Článek 1.

S výhradou ustanovení dalších článků, všechny vlády přistoupivší k této dohodě se zavazují, že všechny jimi udělené a v jejich držbě nebo kontrole se nalézající bývalé německé patenty podle všeobecného zákona a ustanovení upravujících německý majetek, které nezanikly nebo se nestaly veřejným majetkem, mají být věnovány veřejnosti nebo prohlášeny za veřejný majetek, nebo nepřetržitě umožněno státním příslušníkům všech vlád přistoupivších k dohodě získávat k nim bezplatné licence.

Článek 2.

V případech, kdy vláda přistoupivší k této dohodě, umožní svým vlastním státním příslušníkům udělení licenci nebo jinak nabytí práv k patentům, na nichž byla dříve německá účast (jiné než ony patenty stanovené v čl. 1), získání takových práv má být umožněno státním příslušníkům všech vlád přistoupivších k této dohodě za téžže podmínek jako příslušníkům vlastním.

Článek 3.

S výhradou ustanovení čl. 4, veškeré licence poskytnuté podle čl. 1 a veškeré licence poskytnuté podle čl. 2, pokud vládě není bráněno podmínkami nabytého patentu, licence nebo jiného práva, mají zahrnovat práva vykonávat a provádět vynálezy podle patentů a právo vyrábět, užívat a prodávat výrobky podle vynálezů, bez zřetele na místo výroby těchto výrobků.

Článek 4.

Ustanovení článků 1 a 2 platí s tou výhradou, že všechny vlády mají právo učiniti vhodná opatření k ochraně a zachování práv vlastnických, licenčních a jiných, nebo účasti na takových patentech, které byly pravoplatně uděleny nebo získány ne Němcem před 1. srpnem 1946. Výlučnou licenci udělenou před 1. srpnem 1946 je dovoleno chránit tím, že po dobu trvání takové výlučné licence nebudou uděleny žádné další licence a nevýlučnou licenci je dovoleno chránit tím, že osobám nově oprávněným z licencí budou uloženy stejné podmínky, které byly uloženy existujícím oprávněným z licencí.

Článek 5.

Pro účely této dohody, všechny vlády mohou považovat za Němcům nepatřící patenty nebo dílčí práva k patentům, náležející osobám zvlášť. kategorií (na př. Němcům, sídlícím mimo Německo, něm. uprchlíkům atd.), jejichž majetek tyto vlády vyňaly nebo v budoucnosti vyjmou z dosahu platnosti svých všeobecných ustanovení něm. majetku.

Článek 6.

Za účelem provedení této dohody a zajištění výměny informací prostřednictvím ústřední kanceláře, vláda francouzské republiky učiní potřebná opatření, aby zprávy vlád přistoupivších k této dohodě byly přijímány a rozšiřovány, a aby tyto vlády byly uvědomovány o věcech, které by je mohly zajímat se zřetelem k této dohodě.

Článek 7

Všechny vlády přistoupivší k této dohodě dodají v nejkratší době ústřední kanceláři zmíněné v článku 6 za účelem rozeslání ostatním vládám přistoupivším k této dohodě seznam všech patentů, které byly dříve německým majetkem zcela nebo zčásti a které ne-

přicházejí v úvahu pro zveřejnění nebo udělování bezplatných licencí příslušníkům těchto států, spolu se seznamem licencí a německých účastí existujících k těmto patentům. Mimo to ony vlády, které tak mohou učiniti bez obtíží, dodají seznam všech dosud platných patentů, k nimž je možno získat bezplatné licence, jakož i všech patentů, které zanikly nebo byly zveřejněny

Článek 8.

Vlády zastoupené na londýnské konferenci mohou přistoupiti k této dohodě podpisem Londýně do 31. prosince 1946. Vláda Spojeného království oznámí všem ostatním vládám zastoupeným na konferenci jména oněch vlád, které podepsaly tuto dohodu.

Článek 9.

Ostatní členské vlády Spojených národů nebo zemí, které zůstaly neutrálními během druhé světové války, mohou přistoupiti k této dohodě tím, že oznámí vládě Spojeného království své přijetí této dohody před 1. lednem 1947. Vláda Spojeného království oznámí všem vládám zastoupeným na londýnské konferenci o německých patentech, nebo které přistoupily k této dohodě podle tohoto článku, všechny přístupy takto oznámené.

Článek 10.

Vláda přistoupivší k této dohodě může rozšířiti působnost této dohody na kteroukoliv ze svých kolonií, zámořských území nebo na území pod jejím protektorátem nebo pravomocí nebo které spravuje podle mandátu, oznámením zaslaným vládě Spojeného království.

Vláda Spojeného království sdělí všem ostatním vládám přistoupivším k této dohodě oznámení, které obdrží podle tohoto článku.

Článek 11.

Tato dohoda nabude účinnosti, jakmile bude podepsána nebo přijata vládami republiky francouzské, Spojeného království, Spojených států amerických a čtyřmi dalšími zeměmi.

Na důkaz dole uvedení, náležitě zmocnění podepsali tuto dohodu.

Vyhotoveno v Londýně 27. července 1946, v jazyce anglickém a francouzském, při čemž oba texty jsou stejně autentické, v jediném exempláři, který zůstane uložen v archivu vlády Spojeného království. Vláda Spojeného království zašle ověřené kopie této dohody všem vládám zastoupeným na londýnské konferenci o německých patentech a všem vládám oprávněným přistoupiti k této dohodě podle ustanovení čl. 9.

Za vládu australskou:

Za vládu belgickou:
G. Walravens.

Za vládu kanadskou
N. A. Robertson.

Za vládu československou
Max Lobkowicz.

Za vládu dánskou
E. Schram-Nielsen.

Za vládu francouzské republiky
R. Monmayou.
E. Mathon.

Za vládu lucemburskou
A. J. Clasen.

Za vládu nizozemskou:
Dyckmeester.

Za vládu norskou
Reidar Solum.

Za vládu Jihoafrické Unie:
Eugene K. Scallan.
30. XI. 1946.

Za vládu Spojeného království
Harold L. Saunders.
B. G. Crewe.

Za vládu Spojených států amerických:
Casper W. Ooms.

**Final act of the Conference held in London
of representatives of certain Governments members of I.A.R.A.
to consider the question of the treatment of German-owned patents.**

The Conference which was convened on the invitation of the Governments of the French Republic, the United Kingdom, and the United States of America, held meetings in London between the 15th and 27th July, 1946.

The following Delegations participated in the Conference:

	Delegates	Advisers
Government of Australia	Mr. H. F. E. Whitlam Mr. L. B. Davies	
Government of Belgium	M. J. Hamels Baron de Lettenhove	
Government of Canada	Dr. E. H. Coleman	Mr. K. J. Burbridge Mr. P. H. Russell
Government of Czechoslovakia	M. Celestin Simr M. Frank Kafka	M. V. Sedlacek M. B. Stuchly M. J. Rieger M. F. Vohryzek M. J. Vojacek
Government of Denmark	Mr. Ehrenreich-Hansen Mrs. Jansen Simonsen	Miss Julie Olsen
Government of the French Republic	M. R. Monmayou M. E. Mathon	M. P. Dreyfus M. O. Pichot
Government of Luxembourg	M. A. de Muyser	
Government of the Netherlands	Dr. H. Gelissen Mr. J. Dyckmeester	Mr. J. Al Dr. J. M. Fehmers Dr. A. Koerts Dr. H. Jonker
Government of Norway	Mr. Bredo Stabell Dr. Harald Aarflot	Mr. Jacques Raeder Mr. Johan Helgeland
Government of the Union of South Africa	Mr. G. D. Louw Mr. E. Swart or Mr. D. B. Sole	
Government of the United Kingdom	Sir Harold Saunders Mr. B. G. Crewe	Mr. J. L. Blake
Government of the United States of America	Mr. Casper W. Ooms	Mr. Bennett Boskey Mr. Francis Brown Mr. John Green Mr. Howland H. Sargeant Mr. James Simsarian Mr. Robert Terrill

Sir Harold Saunders (United Kingdom) was elected President of the Conference and Mr. H. W. Clarke and Mr. T. H. Mobbs, Secretaries.

The Conference drew up an Accord of which the text is set forth in the Annexe to this Final Act. This Accord was signed on behalf of the Governments of the French Republic, the Netherlands, the United Kingdom and the United States of America. The Accord remains open for signature until the 31st December, 1946, on behalf of all other Governments represented at the Conference. The Governments of any other members of the United Nations or of Neutral Countries may also become parties to this Accord. The Delegations of the Commonwealth of Australia, Canada, Czechoslovakia, and the Union of South Africa will recommend to their respective Governments that the Accord should be signed on their behalf.

The following Resolutions were adopted at the Conference:

Resolution No 1.

To render possible the fulfilment of the Accord set forth in the Annexe, each Government whose Delegation has signed this Final Act undertakes that, after the 1st August, 1946, and until it has decided whether it will sign this Accord, it will not sell or transfer, encumber or restrict its rights to grant licences under, or to take any other action with regard to, the patents referred to therein, which would interfere with its ability to carry out the terms of the Accord.

Any Government which decides not to sign the Accord will immediately communicate its decision to the Government of the United Kingdom, which will transmit this information to all other Governments represented at the Conference.

The Delegation of Australia wished to record that, while fully in favour of this Resolution, it was not able to commit the Government of Australia.

Resolution No 2.

Each Delegation will recommend to its Government that the Delegates of that Government to the Inter-Allied Reparation Agency should be instructed to support proposals: (a) that the reparation share of any Government, party to the Accord, set forth in the Annexe should not be charged under the Paris Reparations Agreement with the value of German rights or interests in patents issued by that Government and made available, without royalty, as provided in Articles 1 and 2 of the Accord and: (b) that, in cases where royalties and other sums have been or will be received by any Government, party to the Accord, in respect of German rights or interests in these patents, the Inter-Allied Reparation Agency should consider whether any, and if so what, charge should be made against the reparation share of that Government.

The Delegations of Belgium, Denmark, Luxembourg and Norway desired to record that they considered this Resolution to be so closely connected with the Accord that the view of their Governments with regard to this Resolution would depend on the question whether they were prepared to sign the Accord.

The Conference also decided to record the following:

1. Subject to the statement of the position of the French and United Kingdom Delegations as set forth below, it is the view of all Delegations to the Conference that the programme now in operation for obtaining, analysing and publicly disseminating German technology and "know-how" has proved of great common benefit and should be continued. At the suggestion of other Delegations, the Delegates of France and the United States will urge their Governments to request the military occupation authorities in Germany to give early consideration to utilising in this programme, so far as practicable, trained technical personnel and physical equipment which any other country represented at the Conference is able to furnish.

2. The Delegation of the United Kingdom, while sharing the view that the programme now in operation has proved of great common benefit, and declaring that the Government of the United Kingdom would continue its practice of publishing all information of this character received from Germany, was unable to participate in any recommendation on this matter because there had been no time for the consultation with the occupying authorities in Germany which the Government of the United Kingdom considered to be necessary.

3. The French Delegation, while associating themselves wholly with everything that is stated in paragraph 1 above, added that in this matter questions of reciprocity should, of course, be taken into consideration.

In witness whereof the undersigned have signed this Final Act.

Done at London this 27th day of July, 1946, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which will remain deposited in the archives of the United Kingdom.

The Government of the United Kingdom will transmit to all Governments represented at the Conference certified copies of this Final Act.

For Australia:

L. B. Davies.

For Belgium:

Baron A. Kervyn de Lettenhove.

For Canada:

E. H. Coleman.

K. J. Burbridge.

For Czechoslovakia:

Celestin Šimr.

Dr. Frank Kafka.

For Denmark

N. J. Ehrenreich-Hansen.

Dagmar Simonsen.

Julie Olsen.

For the French Republic:

R. Monmayou.

E. Mathon.

P. Dreyfus.

For Luxembourg:

A. J. Clasen.

For the Netherlands:

Dyckmeester.

For Norway:

Bredo Stabell.

Harald Aarflot.

Jac. Raeder.

Johan Helgeland.

For the Union of South Africa:

D. B. Sole.

For the United Kingdom:

Harold L. Saunders.

B. G. Crewe.

J. L. Blake.

For the United States of America

Casper W. Ooms.

Robert P. Terrill.

Bennett Boskey.

Howland H. Sargeant.

John C. Green.

A c c o r d .

The Governments on whose behalf the present Accord is signed:

Desiring to make arrangements with regard to former German-owned patents in their possession or control:

Have agreed as follows:

Article 1.

Subject to the provisions of the following Articles, each Government, party to this Accord, undertakes that all former wholly German-owned patents, issued by it and in its possession or control under the general law and regulations relating to German-owned property, which have not ceased or been dedicated to the public, shall be dedicated to the public or placed in the public domain or continuously offered for licensing without royalty to the nationals of all Governments, parties to this Accord.

Article 2.

In cases where a Government, party to this Accord, makes available by the grant of licences or otherwise to its own nationals rights under patents in which there was formerly a German interest (other than the patents specified in Article 1), such rights shall be made available to the nationals of all Governments, parties to this Accord, on the same terms as to the nationals of that Government.

Article 3.

Subject to the provision of Article 4, all licences granted in accordance with Article 1 and, in cases where the Government is not prevented by the terms of the patent, licence or other right which it acquires, all licences granted in accordance with Article 2 shall include the right to practise and exercise the inventions claimed in the patents, and to make, use and sell the products of the inventions regardless of where such products are manufactured.

Article 4.

The provisions of Article 1 and 2 shall be subject to the right of each Government to take appropriate measures to protect and preserve proprietary, licence or other rights or interests in such patents which have been before the 1st August, 1946, lawfully granted to or acquired by any non-German. An exclusive licence granted before the 1st August, 1946, may be protected by declining to grant any new licence during the period of such exclusive licence, and a non-exclusive licence may be protected by imposing on new licensees the same terms as those imposed on the existing licensee.

Article 5.

For the purposes of this Accord, each Government may treat as non German-owned those patents, or interests in patents, belonging to persons in special classes (such as Germans residing outside Germany, German refugees &c.), whose property that Government has exempted or may in the future exempt from its general law and regulations relating to German-owned property.

Article 6.

In order to carry out the purposes of this Accord and to provide for the interchange of information through a central office, the Government of the French Republic will provide facilities for receiving and disseminating reports from Governments, parties to this Accord, and for notifying these Governments of matters of common interest under this Accord.

Article 7.

Each Government, party to this Accord, shall furnish as soon as possible to the central office referred to in Article 6, for transmission to the other Governments, parties to this Accord, a list of all former wholly or partly German-owned patents which are not available to the nationals of these Governments by way of dedication or royalty-free li-

cences, together with a schedule of the licences and of non-German interests existing under or in those patents. In addition, the Governments, which can conveniently do so shall furnish a list of all such patents still in force which are licensable on a royalty-free basis and of all such patents as have ceased or been dedicated to the public.

Article 8.

The present Accord shall remain open for signature in London on behalf of any Government represented at the Conference in London until the 31st December, 1946. The Government of the United Kingdom shall notify to all other Governments represented at the Conference the names of the Governments on whose behalf the Accord has been signed.

Article 9.

The Government of any other member of the United Nations, or of any country which remained neutral during the second World War, may become a party to this Accord by notifying the Government of the United Kingdom of its acceptance thereof before the 1st January, 1947. The Government of the United Kingdom shall inform all Governments represented at the Conference in London on German-owned patents, or which have accepted this Accord under this Article, of all acceptances so notified.

Article 10.

Any Government, party to this Accord, may extend the Accord to any of its colonies, overseas territories, or to any territories under its protection or jurisdiction or which it administers under mandate, by a notification addressed to the Government of the United Kingdom.

The Government of the United Kingdom shall inform all other Governments, party to this Accord, of any notification which it receives under this Article.

Article 11.

This Accord shall come into force as soon as it has been signed or accepted by the Governments of the French Republic, the United Kingdom, the United States of America and of four other countries.

In witness whereof the undersigned duly authorised thereto have signed the present Accord.

Done in London this 27th day of July, 1946, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Government of the United Kingdom. The Government of the United Kingdom shall transmit certified copies of this Accord to all Governments represented at the Conference in London on German-owned patents and to all Governments entitled to become a party to this Accord under the provisions of Article 9.

For the Government of Australia:

For the Government of Luxembourg:

A. J. Clasen.

For the Government of Belgium:
G. Walravens.

For the Government of the Netherlands:
Dyckmeester.

For the Government of Canada:
N. A. Robertson.

For the Government of Norway:
Reidar Solum.

For the Government of Czechoslovakia:
Max Lobkowicz.

For the Government of the Union of South Africa:

For the Government of Denmark:
E. Schram-Nielsen.

Eugene K. Scallon.
30th November, 1946.

For the Government of the French Republic:
R. Monmayou.
E. Mathon.

For the Government of the United Kingdom:
Harold L. Saunders.
B. G. Crewe.

For the Government of the United States
of America:
Casper W. Ooms.

**Acte final de la Conférence tenue à Londres
par les délégations de différents Gouvernements membres de L'I. A. R. A.
pour examiner les questions relatives au traitement à réserver aux brevets
d'invention ayant appartenu à des Allemands.**

La Conférence, réunie sur l'invitation des Gouvernements de la République Française, du Royaume-Uni et des États-Unis d'Amérique, a tenu séance à Londres du 15 au 27 juillet 1946.

Les délégations qui ont pris part à la Conférence étaient composées comme suit

	Délégues	Conseillers
Australie	M. H. F. E. Whitlam M. L. B. Davies	
Belgique	M. J. Hamels Baron de Lettenhove	
Canada	Dr. E. H. Coleman	M. K. G. Burbridge M. P. H. Russell
Danemark	M. Ehrenreich-Hansen Mrs. Jansen Simonsen	Miss Olsen
États-Unis d'Amérique	M. Casper W. Ooms	M. Bennett Boskey M. Francis Brown M. John Green M. Howland H. Sargeant M. James Simsarian M. Robert Terrill
France	M. R. Monmayou M. E. Mathon	M. P. Dreyfus M. O. Pichot
Luxembourg	M. A. de Muyser	
Norvège	M. Bredo Stabell Dr. Harold Aarflot	M. Jacques Raeder M. Johan Helgeland
Pays-Bas	Dr. H. Gelissen M. J. Dyckmeester	M. J. Al Dr. A. Treer Dr. J. M. Fehmers Dr. A. Koerts M. J. Jonker
Royaume-Uni	Sir H. Saunders Mr B. G. Crewe	M. J. L. Blake
Tchécoslovaquie	M. Celestin Simr M. Frank Kafka	M. V. Sedláček M. B. Stuchlý M. J. Rieger M. F. Vohryzek M. J. Vojáček
Union Sud-Africaine	Mr. G. D. Louw M. E. Swart (part-time) M. D. B. Sole (part-time)	

Sir Harold Saunders (Royaume-Uni) a été élu Président de la Conférence et M. H. W. Clarke et M. T. H. Mobbs, Secrétaires.

Au cours de la Conférence un accord dont le text est annexé au present Acte final a pu être établi. Cet accord a été signé pour les Gouvernements de la République Française, des États-Unis d'Amérique, des Pays-Bas et du Royaume-Uni. Tout autre Gouvernement re-

présenté à la Conférence pourra signer l'Accord jusqu'au 31 décembre, 1946. Ces Gouvernements, ainsi que ceux de tout autre État membre des Nations Unies ou d'un pays neutre, pourront aussi y adhérer. Les Délégations de la Confédération d'Australie, du Canada, de la Tchécoslovaquie et de l'Union d'Afrique du Sud recommanderont à leurs Gouvernements respectifs de signer l'Accord.

Les résolutions suivantes ont été adoptées par la Conférence:

Résolution No. 1

Afin d'assurer l'exécution de l'Accord annexé au présent Acte final, les Gouvernements dont les Délégations auront signé ledit Acte, s'engagent, à dater du 1er août 1946 et jusqu'au moment où ils auront décidé s'ils signeront ou non cet Accord, à ne pas céder ou grever leurs droits à accorder des licences, renoncer à toute initiative susceptible de restreindre leurs droits sur les brevets visés ci-après et qui porterait atteinte à leur pleine capacité d'exécuter le présent Accord.

Tout Gouvernement qui décide de ne pas signer l'Accord fera immédiatement connaître sa décision au Gouvernement du Royaume-Uni, lequel en informera tous les autres Gouvernements représentés à la Conférence.

La Délégation Australienne a exprimé son désir de voir prendre note par la Conférence que, malgré son entière adhésion de principe à cette résolution, il ne lui a pas été possible d'engager le Gouvernement Australien.

Résolution No. 2

Chaque Délégation recommandera à son Gouvernement de donner pour instructions au Délégué de ce Gouvernement auprès de l'Agence Interalliée des Réparations de défendre les propositions suivantes:

a) la valeur des droits ou intérêts allemands relatifs aux brevets accordés par un Gouvernement et rendus disponibles sans redevance, suivant les dispositions des Articles 1 et 2 du présent Accord, ne sera pas imputée sur sa part des réparations telle qu'elle est visée dans l'Accord de Paris sur les Réparations;

b) dans les cas où des redevances ou d'autres recettes provenant de droits ou intérêts allemands, relatifs à ces brevets, auraient été ou seraient perçues par l'un des Gouvernements parties à l'Accord, l'Agence Interalliée des Réparations examinera la question de savoir s'il y a lieu d'imputer ces sommes sur la part de réparations de ce Gouvernement et fixera alors le montant de l'imputation éventuelle.

Les Délégations de Belgique, du Danemark, du Luxembourg et de la Norvège estiment que cette résolution est trop étroitement liée à l'Accord pour que, étant donné l'attitude de leurs Gouvernements en ce qui concerne la signature de cet Accord, il leur soit possible de dissocier la résolution et l'Accord.

La Conférence a également décidé d'insérer dans le présent Acte, ce qui suit:

1. Sous réserve des déclarations de la Délégation Française et de celle du Royaume-Uni, reproduites ci-après, toutes les Délégations à la Conférence estiment que le programme actuellement mis en œuvre en vue d'obtenir l'analyse et la diffusion auprès du public des renseignements sur la technique et sur les « tours de mains » allemands s'est avéré d'un grand avantage pour tous et devrait, en conséquence, être poursuivi.

A la demande d'autres Délégations, les Délégués de la France et des États-Unis interviendront auprès de leurs Gouvernements en vue de faire inviter les autorités militaires respectives d'occupation en Allemagne à examiner sans délai la possibilité d'utiliser dans une large mesure pour l'exécution de ce programme, le personnel technique spécialisé ainsi que l'outillage matériel que tout autre Gouvernement représenté à la Conférence serait en mesure de fournir.

2. La Délégation du Royaume-Uni, tout en étant d'avis que le programme actuellement appliqué s'est avéré très utile pour tous, et tout en déclarant que le Gouvernement du Royaume-Uni continuera à publier tout renseignement de cet ordre obtenu en Allemagne, n'a pu se rallier à cette recommandation, car il n'a pas eu le temps de consulter, d'une manière appropriée, les autorités d'occupation en Allemagne, consultation estimée indispensable par le Gouvernement du Royaume-Uni.

8. La Délégation Française, tout en s'associant entièrement avec ce qui est rapporté au paragraphe 1 ci-dessus, a ajouté qu'en cette manière, la question de réciprocité devrait, naturellement, être prise en considération.

En foi de quoi les soussignés ont apposé leur signature au présent Acte final.

Fait à Londres le 27 juillet 1946, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire, déposé dans les Archives du Royaume-Uni.

Le Gouvernement du Royaume-Uni transmettra à tous les Gouvernements représentés à cette Conférence des copies certifiées conformes du présent Acte final.

Pour l'Australie:

L. B. Davies.

Pour la Belgique:

Baron A. Kervyn de Lettenhove.

Pour le Canada:

E. H. Coleman.

K. J. Burbridge.

Pour le Danemark:

N. J. Ehrenreich-Hansen.

Dagmar Simonsen.

Julie Olsen.

Pour les États-Unis d'Amérique

Casper W. Ooms.

Robert P. Terrill.

Bennett Boskey.

Howland H. Sargeant.

John C. Green.

Pour la France:

R. Monmayou.

E. Mathon.

P. Dreyfus.

Pour le Luxembourg:

A. J. Clasen.

Pour la Norvège:

Bredo Stabell.

Harald Aarflot.

Jac. Raeder.

Johan Helgeland.

Pour les Pays-Bas:

Dyckmeester.

Pour le Royaume-Uni:

Harold L. Saunders.

B. G. Crewe.

J. L. Blake.

Pour la Tchécoslovaquie:

Celestin Šimr.

Dr. Frank Kafka.

Pour l'Union de l'Afrique du Sud:

D. B. Sole.

A c c o r d .

Les Gouvernements signataires du présent Accord, désireux de régler le sort des brevets ayant appartenu à des Allemands, et actuellement en la possession desdits Gouvernements ou sous leur contrôle,

Ont convenu et arrêté les dispositions suivantes:

Article I

Sous réserve des dispositions stipulées aux Articles suivants, tout Gouvernement partie à l'Accord s'engage à mettre à la dispositions du public ou à placer dans le domaine public, tous les brevets ayant appartenu à des Allemands, en sa possession ou sous son contrôle d'après les dispositions législatives en vigueur ou les stipulations relatives à la propriété allemande, brevets accordés par lui et qui se trouvent encore en vigueur, ou à en accorder, à tout moment, des licences sans redevances aux ressortissants de tous les Gouvernements parties à cet Accord.

Article II

Si un Gouvernement, partie à l'Accord, met à la disposition de ses propres ressortissants, soit en concédant des licences, soit de toute autre manière, des droits relatifs aux brevets sur lesquels existaient auparavant un droit appartenant à un Allemand (autre que les brevets visés à l'Article I), ces droits seront également à la disposition des ressortissants de tous les États, parties à cet Accord, et dans les mêmes conditions.

Article III

Sous réserve des dispositions stipulées à l'Article IV, toutes les licences accordées d'après les dispositions de l'Article I et dans les cas où le Gouvernement n'en est pas empêché par les conditions du brevet, de la licence ou de tout autre droit tombé en sa possession, toutes les licences accordées conformément à l'Article II comprendront le droit d'exploiter les inventions sous brevet et de fabriquer, utiliser et vendre les produits de ces inventions sans tenir compte du lieu de production.

Article IV

Les dispositions des Articles I et II ne porteront pas atteinte aux droits de chaque Gouvernement de prendre les mesures qu'il jugera appropriées pour protéger et maintenir les droits de propriété, de licence, ou tous autres droits et intérêts relatifs aux brevets, qui ont été légalement accordés à des non-Allemands, ou acquis par eux avant le 1er août 1946. Toute licence exclusive, accordée avant le 1er août 1946, pourra être protégée par le refus d'accorder, toute autre licence pendant la durée d'une telle licence exclusive; et toute licence non-exclusive pourra être protégée en imposant au nouveau bénéficiaire de la licence les mêmes conditions que celles imposées aux détenteurs actuels de cette licence.

Article V

Dans le cadre du présent Accord, chaque Gouvernement pourra traiter comme n'étant pas de propriété allemande tels brevets ou tels intérêts relatifs à des brevets appartenant à des catégories déterminées de personnes (par exemple les Allemands résidant hors d'Allemagne, les réfugiés allemands, etc.) dont la propriété a été ou sera exemptée par ce Gouvernement des dispositions générales relatives au contrôle de la propriété allemande.

Article VI

En vue de faciliter l'application du présent Accord et afin d'assurer l'échange des renseignements grâce à un bureau central, le Gouvernement de la République Française fera le nécessaire pour recevoir et diffuser les rapports provenant des Gouvernements parties à cet Accord et pour informer ces Gouvernements des sujets d'intérêt commun visés par l'Accord.

Article VII

Tout Gouvernement partie au présent Accord, fournira, aussitôt que possible, au bureau central visé à l'Article VI, pour être communiquée aux autres Gouvernements parties à cet accord, une liste de tous les brevets ayant autrefois entièrement ou partiellement appartenu à des Allemands, qui ne seront pas accessibles aux ressortissants de ces Gouvernements par voie de mise à la disposition du public ou de concession de licence sans redevance, ainsi qu'un tableau des licences et des intérêts non-allemands qui existent sur ces brevets. De plus, les Gouvernements qui pourront le faire sans inconvénient devront fournir une liste des brevets encore en vigueur et sur lesquels pourront être accordées des licences sans redevances, ainsi que la liste de tous les brevets en question dont la validité a cessé ou qui ont été mis à la disposition du public.

Article VIII

Le présent Accord pourra être signé à Londres au nom de tout Gouvernement représenté à la Conférence de Londres jusqu'au 31 décembre 1946.

Le Gouvernement du Royaume-Uni informera tous les autres Gouvernements représentés à la Conférence des adhésions données ultérieurement à cet Accord.

Article IX

Le Gouvernement de tout autre État, membre des Nations Unies, ou de tout pays resté neutre au cours de la deuxième guerre mondiale, pourra devenir partie à cet Accord, en notifiant son adhésion au Gouvernement du Royaume-Uni avant le 1er janvier 1947.

De telles adhésions seront portées par le Gouvernement du Royaume-Uni à la connaissance de tous les autres Gouvernements représentés à la Conférence de Londres sur les brevets allemands, ou ayant adhéré à cet Accord d'après les dispositions du présent Article.

Article X

Tout Gouvernement, partie au présent Accord, pourra l'étendre à chacune de ses colonies, territoires d'outre-mer, protectorats, territoires placés sous sa juridiction ou administration ou son mandat, en notifiant cette extension au Gouvernement du Royaume-Uni.

Le Gouvernement du Royaume-Uni informera chaque Gouvernement partie à cet Accord de toute notification qu'il recevra par application du présent Article.

Article XI

Le présent Accord entrera en vigueur dès qu'il aura été signé ou accepté par les Gouvernements de la République Française, du Royaume-Uni, des États-Unis d'Amérique et par ceux de quatre autres États.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Accord.

Fait à Londres le 27 juillet 1946, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire, qui restera déposé dans les Archives du Gouvernement du Royaume-Uni. Le Gouvernement du Royaume-Uni transmettra des copies certifiées conformes de cet Accord, à chacun des Gouvernements représentés à la Conférence de Londres sur les brevets allemands et à tout Gouvernement ayant le droit de devenir partie à cet Accord en vertu des dispositions de l'Article IX ci-dessus.

Pour le Gouvernement de la Confédération
Australienne:

Pour le Gouvernement de la Belgique:
G. Walravens.

Pour le Gouvernement du Canada:
N. A. Robertson.

Pour le Gouvernement du Danemark:
E. Schram-Nielsen.

Pour le Gouvernement des États-Unis
d'Amérique:
Casper W. Ooms.

Pour le Gouvernement de la République
Française:
R. Monmayou.
E. Mathon.

Pour le Gouvernement du Luxembourg:
A. J. Clasen.

Pour le Gouvernement de la Norvège:
Reidar Solum.

Pour le Gouvernement des Pays-Bas:
Dyckmeester.

Pour le Gouvernement du Royaume-Uni:
Harold L. Saunders.
B. G. Crewe.

Pour le Gouvernement de la Tchécoslovaquie:
Max Lobkowitz.

Pour le Gouvernement de l'Union de l'Afrique
du Sud:
Eugene K. Scallan.

PROZKOUMAVŠE TOTO KONEČNÉ USNESENÍ S DOHODOU A VĚDOUCE, ŽE ÚSTAVODÁRNÉ NÁRODNÍ SHROMÁŽDĚNÍ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ S NIMI SOUHLASÍ, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALL.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 22. BŘEZNA LÉTA TISÍCIHO DEVÍTI-STÉHO ČTYŘICÁTEHO SEDMÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

Dr. EDVARD BENES v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCI

JAN MASARYK v. r.

Vyhlašuje se s tím, že za republiku Československou byla dohoda podepsána dne 29. XII. 1946. Mimo Československo podepsaly dohodu do 31. prosince 1946 tyto státy: Belgie, Dánsko, Francie, Jihoafrická Unie, Kanada, Lucemburk, Nizozemí, Norsko, Spojené království Velké Británie, Spojené státy americké.

Podle čl. 11 nabyla dohoda mezinárodní účinnosti dne 30. listopadu 1946.

Ve smyslu čl. 9 přistoupily k dohodě tyto státy:

bez výhradně

Bolivie, Dominikánská republika, Chile, Indie, Irak, Iran, Jugoslavie, Libanon, Nový Zéland včetně záp. Samoa, Polsko a Turecko,

s výhradou referenda

Ecuador, Guatemala, Nicaragua, Paraguay, Syrie a Venezuela.

Dohoda byla rozšířena na Nový Foundland a Jižní Rhodesii, jakož i na území britské Guyany, britského Hondurasu, Zlatého pobřeží, Kenye, Niasska, Sarawaku, Singapuru, Trinidadu a Tobagu, Ugandy a Závětrných Ostrovů.

Masaryk v. r.

76.

Vyhláška ministra vnitra

ze dne 15. května 1947

o úlevách z visové povinnosti ve styku s Francií.

V dohodě s ministerstvem zahraničních věcí stanovím podle § 11, odst. 2 zákona č. 55/1928 Sb., toto

§ 1.

Visová povinnost stanovená vyhláškou ministra vnitra ze dne 5. listopadu 1938, č. 270 Sb., o zavedení visové povinnosti ve styku s Francií, se nevztahuje na majitele diplomatických a zvláštních (služebních) cestovních pasů francouzských.

§ 2.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1947.

Nosek v. r.